

så Venstre ikke kun er en uenighed om midlertidigt ophold eller permanent ophold, men at det også er en grundlæggende uenighed i menneskesyn.

Venstre ønsker, at flygtninge i almindelighed – og i denne sag specielt bosnierne – skal være her på tidsbegrænset ophold. Det kan så blive 7 år, det kan blive 8 år, det kan blive 9 år. Og de mener tillige, at disse mennesker, som har måttet flygte, og som i nogle tilfælde har måttet efterlade børn eller ægtefælle, ikke skal have lov til at samles med den nære familie ud over de tilfælde, hvor der gør sig helt særlige forhold gældende.

Det er en behandling af mennesker, som vi ikke kan acceptere. Og jeg må indrømme, at det undrer mig, at partier, der dog normalt gerne vil værne om familien, i denne sag mener, at vi skal sige nej til, at ægtefæller og børn kan samles, når det drejer sig om flygtninge i vort eget land. Vi synes ikke, det er en værdig måde, vi synes ikke, det er en menneskelig måde at behandle denne gruppe på. At tallet så kun er 1.000, er jo for så vidt ligegyldigt. Selv om hr. Uffe Ellemann-Jensen havde haft ret i, at der kunne blive tale om mange flere, så ændrer det ikke ved den grundlæggende holdning, at man skal behandle disse mennesker, så de også har en chance for at få en tilværelse, mens de er her i landet, og med til en tilværelse, en rimelig tilværelse, hører, at man har mulighed for, når det drejer sig om ægtefæller og børn, at være sammen.

Vi har, som jeg gav udtryk for i mit første indlæg, ikke været glade ved den debat, der var i december. Vi synes, der har været mange ejendommelige synspunkter eller påstande fremme. Men vi er glade for, at dette brede – trods alt brede – flertal manifesterer sig ved tredje behandling i dag, så vi kan få givet det endelige signal til denne bosniske flygtningegruppe her i landet om, at nu kender de fremover deres vilkår.

Uffe Ellemann-Jensen (V):

Forløbet af debatten her i dag må føre mig til at rette en meget stærk appel til regeringens leder om at lukke op for en åben og fordomsfri debat om det virkelig problem, nemlig hvordan Danmark i de kommende år bedst muligt skal leve op til sine internationale forpligtelser over for flygtninge.

Indenrigsministeren har lige sagt, at vi jo lavede en slags nationalt kompromis for 2 år siden, og indenrigsministeren mener, at det er

Venstre nu løbet fra. Jeg mener ikke, det er en korrekt fremstilling. Beviset finder jeg i, at vi siger det samme i dag, som vi hele tiden har sagt om midlertidigt ophold. Så vi opfatter det, som om det er regeringen, Socialdemokratiet, der har forladt ånden i den løsning, vi i fællesskab fandt i 1992.

Men i virkeligheden er det jo en ret udsigtsløs debat om, hvem der er løbet fra hvad, og derfor havde vi håbet på, at udsættelsen af denne sag fra december og frem til i dag kunne have ført til en enlig grundig debat om det større og overordnede spørgsmål.

Men der blev lukket af for sådan en debat, både over for Folketingets partier – der var ingen drøftelse overhovedet – og over for kommunerne, der jo på usædvanlig skarp vis har rettet en henvendelse, bakket op af hele bestyrelsen i Kommunernes Landsforening, til ministeren, hvor ministerens håndtering af denne sag er blevet stærkt kritiseret.

Den eneste debat, der var under udsættelsen, var en diskussion af, hvorvidt jeg havde ret i min påstand om, at der kunne opstå store praktiske problemer, når man lukkede op for familiesammenføring, og det er korrekt, at jeg sagde, som indenrigsministeren nævnte det, at det kunne føre til en stigning i tallet til mellem 30.000 og 50.000. Jeg var med vilje så upræcis, for der er ingen, der ved, hvor meget det kan blive, og man må undskyldte mig, men jeg giver altså ikke meget for en undersøgelse, hvor man på forhånd spørger en del mennesker, hvad de vil gøre, hvis de får mulighed for det, i en sag som denne. Så skal vi ikke blive enige om, at der ikke er nogen af os, der ved, hvilke tal der kan blive tale om her.

Jeg får en fornemmelse af, at det, ministeren har ønsket at gøre, har været at lukke af for debat. Og den fornemmelse bekræftes også, når jeg nu skal høre ministeren bebrejde Venstre og for øvrigt også Det Konservative Folkeparti, at vi jo ikke har villet være med til at forbedre forholdene for de mennesker, der opholder sig her midlertidigt. Vi stemte jo imod sidste år, siger ministeren.

Jamen ministeren ved, for ministeren har læst betænkningen, at vi på det tidspunkt stemte imod, fordi det drejede sig om at lave disse forbedringer som led i asylansøgninger, men at vi udtrykkeligt sagde i betænkningen, at vi gik ind for forbedringer af forholdene. Men ministeren har brugt kræfterne på at skabe konfrontation.

Jeg kan have forståelse for, at det er svært for